

Ανοικτή Επιστολή του Συλλόγου Ποντίων «Αργοναύται - Κομνηνοί» προς την Πολιτεία μας

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Πριν από μερικούς μήνες έγινε γνωστή απόφαση του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων (Υπ. Αποφ. 96080/Δ2/ΦΕΚ Β΄ 1186/19-6-15), με αφαίρεση από την διδακτέα ύλη του μαθήματος Ιστορίας της Γ΄ Λυκείου, του κεφαλαίου με τίτλο: « Ο Παρευξείνιος Ελληνισμός κατά τον 19ο και 20ο αιώνα» (και ειδικά, εκείνων των ιστορικών γεγονότων της Γενοκτονίας των Ποντίων).

Αναζητούμε τους λόγους που οδήγησαν χωρίς περίσκεψη, χωρίς συναίσθημα, χωρίς αιδώ και χωρίς επιστημονική τεκμηρίωση, στην απόφαση να εξαιρεθούμε οι Πρόσφυγες του Πόντου από την Ιστορία που διδάσκεται στα σχολεία μας.

Ως απόγονοι Ποντίων, που με αέναο αγώνα διατήρησαν την ελληνικότητά τους, δεν μπορούμε να μην αφουγκραστούμε τον ήχο των κτιστάδων που ορθώνουν τείχη στο όνομα της προόδου και να μην προσέξουμε τα τείχη «που ανεπαισθήτως μας κλείνουν από τον κόσμο έξω» (Καβάφης, «Τείχη»).

Ως γνωστόν, η αναγνώριση της Γενοκτονίας των Ποντίων από το Ελληνικό Κοινοβούλιο είναι υπαρκτή και δεν μπορεί να ανακληθεί. Εμείς όμως, διαπιστώνουμε με λύπη ότι πρόκειται για μια ακόμη απόφαση, που συνεχίζει με επιτυχία την τακτική των παραιτήσεων της Πολιτείας μας από την διπλωματική διεκδίκηση της Γενοκτονίας. Ακόμα περισσότερο, όταν η απόφαση για την αφαίρεση του Κεφαλαίου από την Ιστορία μας, συνεχίζει να ερεθίζει και να αιμορραγεί τα τραύματα από την μνήμη των προσφύγων αυτού του έθνους, χωρίς να σέβεται, ούτε τους νεκρούς, ούτε τις συνειδήσεις των απογόνων των Ελλήνων της Ανατολής.

Αντίθετα, αυτό που προκύπτει, είναι ότι οι θύτες θα παραμένουν ιστορικά άγνωστοι, κρυμμένοι πίσω από το πέπλο της άγνοιας, ενώ τα θύματά τους χωρίς δικαίωση. Η επιλεκτική στάση θεώρησης απέναντι σε τόσο σημαντικά ιστορικά γεγονότα, με άδικες αποφάσεις, χωρίς μελέτη, χωρίς επάρκεια ιστορικών γνώσεων για την Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου και της Μ. Ασίας, έρχονται σε παράλληλη (...αν όχι ταυτόσημη) πορεία με τους θύτες.

Η Πολιτεία μας, δια του υπουργού Παιδείας, κατάφερε να εξορίσει και να αποδομήσει την ιστορική γνώση από την εκπαίδευση και τις επόμενες γενιές. Η αποσιώπηση και παράλειψη τόσο σημαντικών ιστορικών γεγονότων από τη διδακτέα ύλη (η οποία ήταν αποσπασματική για το μέγεθος των παθημάτων τόσοσων ανθρώπων), οδηγεί στην έλλειψη ιστορικής γνώσης για την Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου & της Μικράς Ασίας. Καταλήγει στην επιβράβευση της μισαλλοδοξίας των Νεότουρκων, στη λήθη της εξόντωσης απλών ανθρώπων, την συγκάλυψη της αναγκαστικής εξόδου από τα πάτρια χώματα, του βίαιου εκτουρκισμού και του Λευκού Θανάτου των Ελλήνων της Ανατολής. Τέλος, τίθεται η ταφόπλακα στα διδάγματα της ιστορικής γνώσης των γεγονότων.

Ένα είναι βέβαιο, ιδιαίτερα τώρα που η Πολιτεία μας αποφάσισε να ρίξει στον ποταμό της λήθης ένα σημαντικό τμήμα της Ελληνικής Ιστορίας, ότι οι επόμενες γενιές Ποντίων και μη (με την αφαίρεση αυτού του κεφαλαίου), δεν θα γνωρίσουν ένα σημαντικό κομμάτι από την ιστορία τους. Η ιστορική παιδεία, που αποτελεί τον πυρήνα μέσα στον οποίο ζυμώνεται η λειτουργία της μνήμης και της άρνησης των Γενοκτονιών, θα πάψει να λειτουργεί σαν ανάχωμα.

Η ιστορία, όπως επαναλήφθηκε για τους Αρμένιους, τους Ασσύριους, του Κωνσταντινουπολίτες, τους Θρακιώτες, τους Μικρασιάτες, τους Πόντιους και τους Κυπρίους, θα συνεχίσει να πορεύεται στα ίδια μονοπάτια, που χάραξαν τα συμφέροντα κυβερνήσεων και χωρών που φέρουν την ίδια ταυτότητα αναγνώρισης. Θα χαρακτηρίζονται από πολιτικές στρατηγικές και τακτικές, όσο κι αν εμείς

υιοθετούμε εξελιγμένες αντιλήψεις και διαγράφουμε με τόση απερισκεψία από τη μνήμη -συνειδητά ή ασυνειδητά- τόσες ζωές που χάθηκαν άδοξα. Όταν οι ίδιες περιοχές, ταλανίζονται από τις ίδιους σχεδιασμούς εξόντωσης, εντάσεων, στέρησης πολιτιστικών αξιών, από απανθρωπιά, κτηνωδία και προσφυγιά.

Η εικόνα της Συρίας είναι επίκαιρη και καταφθάνει «ζωντανή, ή... νεκρή» ως τα παράλια και τα λιμάνια της χώρας μας, προκαλώντας τις συνειδήσεις μας. Στις αρχές του 1900, κυνηγημένοι άνθρωποι, από όλα τα μέρη του Πόντου και της Μικρασίας, έβρισκαν λιμάνι σωτηρίας μέσω της Συρίας, κυνηγημένοι από τα ίδια κέντρα αποφάσεων του πλανήτη μας και τους ίδιους θύτες. Αυτή η ιστορία επαναλαμβάνεται μαζί με τις εκδοχές της, με συνέχεια και... στο μέλλον.

Εμείς, οι Ποντιακοί Σύλλογοι, που μεταφέρουμε συνειδητά στις επόμενες γενιές, τις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα, την ιστορία και τις μνήμες των προγόνων μας, θα σταθούμε με πίστη στο χρέος όπως πάντα, αφυπνίζοντας την κοινωνία μας και αναχαιτίζοντας τα σχέδια επί χάρτου, που επιλαμβάνονται κάποιοι χωρίς την γνώμη μας.

Απευθυνόμενοι προς την Πολιτεία μας, επιμένουμε και απαιτούμε, να καταγράφεται και να διδάσκεται η ιστορία -ειδικότερα η ελληνική ιστορία- χωρίς εθνικιστικές συγκαλύψεις και επάρσεις, με επιστημονική ακρίβεια, με αντικειμενικότητα, δικαιοσύνη και σοβαρότητα, για να μην επαναλαμβάνονται ξανά τα λάθη στο μέλλον και να γίνονται γνωστά τα παθήματα των λαών για συμμόρφωση.

Εμπνεόμενοι από τα διδάγματα που αντλεί το παρελθόν αυτού του τόπου, το ταξίδι των «Αργοναυτών» είναι προδιαγεγραμμένο και καμία υπουργική απόφαση δεν μπορεί να το αποτρέψει.

Το Δ.Σ. και ο Πρόεδρος του Συλλόγου Ποντίων «Αργοναύται-Κομνηνοί»

Καστανίδης Θεόφιλος